

Dlaczego nie jedziemy do Paryża

W dniu wczorajszym zamieściliśmy notę Rządu polskiego, wczona 9-go br. ambasadorom Wielkiej Brytanii i Francji w Warszawie. Nota polska zawiera odpowiedź na zaproszenie na konferencję w Paryżu. Odpowiedź odmowna.

Dlaczego nie jedziemy do Paryża? Dla czego Rząd polski odmówił udziału w konferencji paryskiej?

Czyżby Polskę nie interesowały sprawy odbudowy gospodarczej Europy? Czyż nie potrzebna nam jest pomoc po tych straszliwych zniszczeniach, którymi dotknięty został nasz kraj w wyniku napaści niemieckiej?

Nie. Niewątpliwie zainteresowani jesteśmy jak najszybciej odbudowa gospodarcza wszystkich naszych bliźszych i dalszych sąsiadów europejskich. Rozumiemy dobrze, że im prędzej odbudują się gospodarczo zniszczone przez Niemców kraje europejskie, tym bardziej ożywione będą z nimi stosunki handlowe, tym szybciej i łatwiej pójdzie nam odbudowa naszego własnego kraju.

I Rząd nasz, i my wszyscy, w pełnej doceniamy znaczenie pomocy, jakiej mogłaby udzielić nam zagranica dla przyspieszenia dzieła odbudowy gospodarczej naszego kraju, który w walce nie tylko o swoją własną niepodległość, lecz i w imię interesów naszych Aliantów złożył tak wielką ofiarę krwi i swego dobytku narodowego na ołtarzu wspólnego zwycięstwa.

Doceniamy znaczenia pomocy zagranicy. Nasz Rząd ubiegał się o taką pomoc w wielu krajach. W szeregu wypadków uzyskaliśmy już taką pomoc czy to w formie kredytów (Szwecja, Szwajcaria, USA), czy to w formie pożyczek na dłuższy termin (pożyczka w złocie w ZSRR). Nie ulega wątpliwości, że przydałyby nam się kredyty i pożyczki jeszcze większe.

Dlaczego więc nie jedziemy do Paryża? Dlaczego Rząd nasz odmówił udziału w konferencji?

Dlatego, że nie miała to być konferencja równych w swych prawach państw, ale raczej zebranie, na którym przedstawiciele Anglii i Francji, działający na polecenie Stanów Zjednoczonych, jako ich swoiści „treuhänderzy” (powiernicy), na Europę mieli **PODYKTOWAĆ** pozostałym państwom europejskim warunki, na których mogłaby być udzielona im taka lub inna pomoc. Jak stwierdza nota Rządu polskiego „w przystających dokumentach stanowisko Rządów zapraszających zostało postawione w sposób wykluczający z góry wszelkie poprawki i zmiany, zarówno w strukturze jak i w samym składzie mającej powstać organizacji”.

A wśród warunków, które chciano poddyktować nam, był w szczególności i taki, który miał wymusić na Polskę zgodę na zapomnienie o agresji niemieckiej, na zapomnienie o należnych nam odszkodowaniach ze strony Niemiec i nasze uznanie, że niema pilniejszej sprawy w Europie niż... **odbudowa gospodarcza Niemiec.**

Czy mógł by się znaleźć taki Polak, który tego rodzaju warunki mógłby podpisać?

Wystarczy postawić to pytanie, aby zrozumieć słuszność stanowiska Rządu polskiego w sprawie konferencji paryskiej.

Nasz Rząd słusznie stanął na stanowisku, że

„odbudowa gospodarcza Niemiec nie może w żadnym wypadku odbyć się przed, albo też kosztem gospodarczej odbudowy ofiar agresji niemieckiej. Polska, wielokrotna ofiara nie-

mieckiej napaści nie może brać udziału w konferencji, której wynik mógłby się przyczynić do odrodzenia niemieckiej zaborczości”.

Uważamy również za niedopuszczalne proponowane przez rządy angielski i francuski formy organizacyjne, uważamy za niedopuszczalne że mający powstać na konferencji tak zwany Komitet Współpracy, w którym głos decydujący miałyby Anglia i Francja i stojące za ich plecami Stany Zjednoczone Ameryki, mógłby narzucać bez pytania o zgodę zainteresowanego państwa takie lub inne dyspozycje gospodarcze, a co za tym idzie i polityczne, które mogłyby w sposób istotny naruszać interesy narodowe tego państwa.

Naród polski nie chce, aby decydowano w jego sprawach bez niego. Naród polski nie chce zrzekać się swoich praw suwerennych na czyjąś by to nie było rzecz, zwłaszcza w tym wypadku, gdy mogło to być skierowane przeciwko interesom naszego narodu.

Żywimy również uzasadnioną obawę, że próba przejęcia przez proponowaną nową organizację prawa decyzji o losach Niemiec nie tylko była by wyraźnym

pogwałceniem zasad Umowy Poczdamskiej, ale godzi również w zasadę jedności czterech wielkich mocarstw. Kryje to w sobie groźbę dla pokoju, który opiera się o jedność i współpracę czterech wielkich mocarstw, pokoju, którego tak łakną narody Europy.

Rząd i naród polski pełen jest troski o odbudowę jak najszybszą naszego kraju i Europy. Ale drogę do tej odbudowy, drogę najsprawniejszej pomocy dla krajów doświadczonych ciężką agresją niemiecką, i która, jak mówił premier tow. Cyrankiewicz, „nie nosi w zarodku elementów powtórnego zwichnięcia równowagi europejskiej na rzecz hegemonii Niemiec — lecz ugruntuje trwały pokój i bezpieczeństwo”.

Trwały pokój, bezpieczeństwo i nietakalność naszych granic, możność racjonalnego rozwoju gospodarczego — oto są te naczelnne zasady naszej polskiej racji stanu, którymi kierujemy się przy pobieraniu naszych decyzji. I nie dziwnego, że całe społeczeństwo polskie solidaryznie się ze stanowiskiem Rządu polskiego w sprawie konferencji paryskiej.

Polska nadal wiąże swoje nadzieje z Organizacją Narodów Zjednoczonych, ze wzmocnieniem swoich obrotów gospodarczych z innymi krajami i liczy na swe przyjaźnie i sojusze. Polska docenia te pomoc, jaką otrzymała ze strony Wielkiego Narodu Amerykańskiego, z którym łączy nas sięgające stuleci przyjaźni i sympatii i sojusz w czasie ostatniej wojny.

Polska wierzy, że znajda się inne słuszniejsze i sprawiedliwsze formy i drogi okazania pomocy i nam i innym dotkniętym wojną krajom. My ze swej strony nie będziemy szedźić wysiłków w tym kierunku.

Polska, mówiąc słowami premiera tow. Cyrankiewicza, pragnie

„odbudowy Europy, która najpełniej wyzwoli wszystkie twórcze siły szczerze pokojowych narodów Europy na podstawie dobrowolnej koordynacji z pełnym poszanowaniem wzajemnym godności i suwerenności politycznej i gospodarczej, z szczerym dążeniem do zacieśnienia stosunków między Europą i Ameryką”.

Edward Uzdański.

ONZ nie wyśle obserwatora na konferencję paryską

Do Paryża nie jadą: — Czechosłowacja, Jugosławia, Węgry i Bułgaria

Trygve Lie

WASZYNGTON, (Obsł.wł.) SEKRETARIAT GENERALNY ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH POSTANOWIŁ NIE WYSYLAĆ SWEGO OBSERWATORA NA KONFERENCJĘ W PARYŻU.

BUDAPESZT PAP. Rząd węgierski postanowił na czwartkowym posiedzeniu, że nie przyjmie zaproszenia na konferencję paryską. W komunikacie, wydanym w tej sprawie, węgierska agencja prasowa stwierdza, że jednym z powodów odmowy udziału w konferencji, jest fakt, iż nie będą w niej uczestniczyć wszystkie wielkie mocarstwa. Przedstawiciele wszystkich trzech partii koalicyjnej rządowej wypowiedzieli się przeciwko

przyjęciu zaproszenia jeszcze na posiedzeniu odbytym przed zapadnięciem decyzji rządu.

BELGRAD PAP. Minister spraw zagranicznych Stanoje Simicz wręczył w środę wieczorem ambasadorom brytyjskiemu i francuskiemu w Belgradzie notę, w której rząd jugosłowiański oświadcza, iż nie weźmie udziału w konferencji dla dalszej dyskusji nad planem Marshalla, zwołanej na dzień 12 lipca do Paryża.

Nota stwierdza, że projekt, który będzie dyskusowany na tej konferencji umożliwi pewnym mocarstwom daleko idące ingerencje w życie gospodarcze państw europejskich. Ta możliwość ingerencji zagraża suwerenności i niezawisłości gospodarczej państw europejskich. Następnie nota jugosłowiańska stwierdza, że projekt przewiduje udział przedstawicieli Niemiec zachodnich w podkomisjach gospodarczych. Nota wyraża zdumienie, że traktuje się kraje, które padły ofiarą agresji niemieckiej i Niemcy w jednokowy sposób.

PREMIER KLEMENT GOTTWALD

Odwrot wojsk Czang-kai-szeka

Wojska komunistyczne prą w głąb prowincji Kiangsu

LONDYN PAP. Agencja Reutersa donosi o nowych sukcesach wojsk komunistycznych w Chinach. W prowincji Siantung 2 kolumny wojsk komunistycznych zbliżają się w szybkim tempie do Tsao Chuang — dużego ośrodka przemysłu węglowego.

W południowej części tej prowincji 2 inne kolumny posuwają się w kierunku Hsu Chou — ważnego centrum administracyjnego, położonego w północnej części prowincji Kiangsu.

Zgon gen. Żeligowskiego

LONDYN PAP. Dnia 8 lipca zmarł w wieku 82 lat generał Lucjan Żeligowski. Przyczyną śmierci był udar serca. Pogrzeb śp. gen. Żeligowskiego odbędzie się w końcu bieżącego tygodnia na koszt Państwa Polskiego.

Jak wiadomo, gen. Żeligowski zamierzał w sierpniu br. powrócić do Polski, licząc, że zdrowie i siły na to pozwolą.

PRAGA PAP. — Czechosłowacka agencja prasowa zakomunikowała w czwartek wieczorem, że rząd czechosłowacki na nadzwyczajnym posiedzeniu odbytym w dniu 10 br. postanowił jednomyślnie odwołać swój udział w konferencji paryskiej.

W uzasadnieniu swej decyzji rząd czechosłowacki podał, że szereg państw Europy środkowej i wschodniej, a w szczególności wszystkie państwa słowiańskie z którymi Czechosłowacja łączy ścisłe więzy współpracy gospodarczej i politycznej, oparte na traktatach, nie przyjęły zaproszenia na konferencję. W tych warunkach udział Czechosłowacji w konferencji paryskiej mógłby być interpretowany jako akt skierowany przeciwko przyjaznym stosunkom z tej sojusznika-

Święto 22 lipca - świętem radości

Łódzki Komitet Organizacyjny opracował już program uroczystości w rocznicę Manifestu Lipcowego

Tegoroczny obchód święta wyzwolenia w dniu 22 lipca nosić będzie charakter radości, w której wszyscy mieszkańcy naszego grodu dadzą upust swoim uczuciom z racji przypadającej rocznicy wyzwolenia naszego kraju.

W obecności przedstawicieli władz miejskich, uniwersytetu, kuratorium, organizacji politycznych, społecznych, gospodarczych i kulturalnych, na konferencji zwołanej dla ukonstytuowania Komitetu Organizacyjnego, Prezydent Miasta, tow. Stawinski przedstawił projekt obchodu Święta Wyzwolenia.

Dnia 21 lipca w wigilię święta, odbędą się we wszystkich zakładach pracy i instytucjach uroczyste akademie, na których zostaną wygłoszone przemówienia okolicznościowe. Ponadto odbędzie się jedna centralna akademia z udziałem Miejskiej Rady Narodowej i Zarządu Miejskiego. O godz. 22-ej odbędzie się parad strzyk przy udziale wojska i organizacji młodzieżowych.

We wtorek dnia 22 lipca całe miasto, ulice, place, domy mieszkalne i sklepy udekorowane zostaną chorągiewkami i sztandarami narodowymi. Ulica Piotrkowska zostanie zamknięta dla ruchu kołowego, a kawiarnie, restauracje i cukiernie wystawią stoliki na ulicę i zorganizują konsumpcję na wolnym powietrzu.

Polskie Radio nadawać będzie przez cały dzień bez przerwy utwory muzyczne, które transmitować będą wszystkie głośniki w mieście.

Posiadacze aparatów radiowych proszeni są o wystawienie aparatów w oknach mieszkań, celem udostępnienia muzyki jak największej ilości obywateli.

W różnych punktach miasta grać będą orkiestry i odbywać się będą tańce oraz występy artystów na wolnym powietrzu.

We wszystkich parkach zostaną zorganizowane zabawy ludowe. Kluby sportowe urządzią imprezy sportowe dostępne dla każdego. Kina i teatry grać będą bez żadnych opłat a wieczorem około godz. 22-ej wyświetlane będą filmy na wolnym powietrzu.

Powszechna Spółdzielnia Spożywców oraz „Społem” podjęły się zorganizować tanie lotne bufety z lodami i napojami chłodzącymi.

Centralne Zarządy przemysłowe i poszczególne organizacje gospodarcze przystąpią do zorganizowania punktów ulicznych, na których wystawione będą

Śmierć dowódcy partyzantów hiszpańskich

PARYŻ PAP. Biuletyn Informacyjny hiszpańskiej partii komunistycznej donosi o zamordowaniu przez gwardię cywilną szefa partyzantów okręgu Cordoby — Juliana Caballero. Podczas kilkudniowych walk w okręgu Villaviciosa Caballero dostał się do niewoli. Gwardia zgodnie z okólnikiem władz frankistowskich, zamordowała jeńca. Caballero prowadził akcję partyzancką przez 8 ostatnich lat. Był on twórcą pierwszych oddziałów „Guerillos” w Cordobie.

tablice graficzne, obrazujące osiągnięcia naszej gospodarki w przeciągu ostatniego okresu. Samochody z takimi tablicami będą również krążyć po całym mieście.

Wszystkie zabawy i uroczystości zakończą się o godzinie 24-tej.

Ze względu na okres żniw — wieś polska obchodzić będzie święto Odrodzenia

Polski już w niedzielę — dnia 20 lipca. Powiatowe komitety obchodu święta już przystąpiły do organizacji uroczystości, zabaw ludowych, występów artystycznych itd.

Tak więc w dniu święta Wyzwolenia wszyscy obywatele, starzy i młodzi manifestować będą swoją radość z okazji odzyskania wolności.

Ministrowie czechosłowaccy u generalissimi Stalina

MOSKWA PAP. Agencja TASS donosi, że prezes rady ministrów ZSRR — Stalina, oraz minister spraw zagranicznych, Molotow, przyjeżdżają na audjencję czechosłowackiego premiera Gottwalda, ministra spraw zagranicznych

Masaryka i ministra sprawiedliwości Drtina. Obecni na audjencji byli: ambasador czechosłowacji w ZSRR — Gorak, generalny sekretarz czechosłowackiego ministerstwa spraw zagranicznych — Heierich oraz charge d'affaires ZSRR w Pradze — Boerow.

Za złoto Andersa sprzedawali ojczyznę

Drugi dzień procesu organizacji szpiegowskiej „Liceum”

WARSZAWA PAP. — W drugim dniu procesu grupy wywiadowczej „Liceum” pierwszy zeznawał osk. Pacyński, były wicedyrektor Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie.

Oskarżony oświadcza, że z powodu trudnych

warunków w młodości nie miał czasu zajmować się polityką i dlatego uległ łatwo ideologii zbliżonej do hitlerowskiej. Prace konspiracyjne rozpoczął oskarżony w roku 1940, przechodząc szybko do służby w wywiadzie AK. Prowadził wówczas

wydział gospodarczy zerwany po powstaniu. Kontakt z AK oskarżony nawiązał w roku 1945 po spotkaniu się z oskarżoną Haliną Dunin. Przez nią poznał inż. Zieleniewskiego a następnie Żuka, z którym omówił wznowienie pracy wywiadowczej, sądząc, że chodzi tu o dalsze prace w AK. Oskarżony przyznaje, że prowadził wywiad gospodarczy, na szkole Państwa Polskiego. Tłumaczył się uleganiem propagandzie „londyńskiej”, podającej w wątpliwość suwerenność Polski oraz tym, że ufał „rządowi londyńskiemu”.

Oskarżony wylicza następnie dokumenty i materiały, jakie zebrał i przekazał wywiadowi „Pralni” a następnie „Liceum”. Chodzi tu między innymi o kilkanaście ważnych międzynarodowych umów gospodarczych. Emigracyjne ośrodki dyspozycyjne określa oskarżony jako zespół ludzi przypadkowych, budujących swój autorytet na tysiącach współtowarzyszy, których powstrzymują od powrotu do kraju. Odcienie od kraju powoduje rozkład emigracji, która staje się narzędziem w obcych rękach. Podobnie i „Liceum” stało się takim instrumentem.

Umowa radziecko-bułgarska o wymianie handlowej

SOFIA PAP. W Sofii podano w czwartek do wiadomości, że w Moskwie została podpisana nowa umowa handlowa między Bułgarią a Związkiem Radzieckim, przewidująca

ca wzajemną wymianę towarów wartości 87 milionów dolarów. Jest to już trzecia umowa handlowa ze Zw. Radzieckim poczynając od roku 1944. Bułgaria eksportować będzie głównie tytoń w zamian za maszyny.

Szwedzko-norweska współpraca w dziedzinie badań atomu

SZTOKHOLM PAP. Dziennik „Stockholms Tidningen” donosi z Oslo, że prawdopodobnie propozycja szwedzka skierowana do Norwegii w sprawie współpra-

cy nad badaniami atomowymi, zostanie przyjęta. Projekt przewiduje, iż Szwecja dostarczać będzie uranu, a Norwegia ciężkiej wody.

Uroczysta akademia w Łodzi w rocznicę zburzenia Bastylli

Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Francuskiej w Łodzi organizuje w niedzielę, 13 bm. z okazji obchodu święta narodowego Francji uroczystą akademię, która odbędzie się w auli Uniwersytetu Łódzkiego przy ul. Narutowicza 68 o godz. 11.30.

Na program akademii złożą się: słowo wstępne prof. dr. Jerzego Jakubowskiego, odczyt „Społecz-

no-gospodarcze to Wielkiej Rewolucji Francuskiej” prof. Włodzimierza Dzwonkowskiego, — odczyt „Franciszek Klaudiusz Łazowski, wódz sankiulotów paryskich podczas rewolucji francuskiej” dr. Witolda Łukaszewicza oraz odczyt „Rewolucja a doba dzisiejsza” dr. Marceliego Matray. W części artystycznej wezmą udział Cecylia Węgrzynowska (śpiew) i Zbigniew Szymonowicz (fortepian).

s. 1 p.

LEONARD LISIŃSKI

Komendant Straży Przemysłowej i Przewodniczący Rady Zakładowej Łódzkich Zakładów Cewek Przędzalnich

po krótkich a ciężkich cierpieniach zmarł dnia 8 lipca 47 r.

Wyprowadzenie zwłok z kaplicy Cmentarza Katolickiego przy ul. Ogrodowej odbędzie się dnia 11 lipca 1947 r. o godz. 18-tej.

W zmarłym tracimy nieodżałowanego pracownika i kolegę.

DYREKCYJA — RADA ZAKŁADOWA I KOLEDZY

Dziś PREMIERA!

Nowy film radziecki wykonany w Jugosławii

W górach Jugosławii

Reżyser: A. ROOM

Muzyka: J. BIRIUKOW

z udziałem: I. BERSENIWA, N. MORDWINOWA, I. LIKARA oraz szeregu aktorów jugosłowiańskich

Produkcja: „MOSFILM”

Bilety bezpłatne i passe-partout ważne od poniedziałku 14 lipca br.

KINO

Teęza

Piotrkowska 108

KINO

Stylowy

Kilińskiego 123

„Bezinteresowność“ wodzów faszystów w świetle liczb

Mussolini i Hitler pozostawili finanse w ruinie

Kosztowne dyktatury — Szastanie fortunam — 700 miliardów hitlerowskich marek

Gloryfikatory „wodzów“ faszystowskich, wyślawiając ich zalety i cnoty, na jednym z pierwszych miejsc zwykli byli stawiać właściwą rzeczą — „wodzom“ cnotę bezinteresowności. Wszystko co czynili dyktatorzy, czynili jakoby wyłącznie dla ludu, dla narodu, sumy, które wydawali, szły zawsze i tylko na potrzeby państwowe, publiczne. Dla siebie nie chcieli nic: gotowi byli niemal żywić się wodą źródłaną i koronkami leśnymi, wyrzekając się wszelkich dóbr i uciech tego świata.

Była to, oczywiście, błąka grubym ślepiem szta. Po upadku faszystów we Włoszech i Niemczech wychodzą na jaw fakty niezbita, świadczące właśnie o tym, jak kosztowne są dla narodów rządy dyktatorskie i jak szeroko — w cieniu totalizmu — potrafią żyć „wodzowie“.

Gdy Mussolini zwykł się uciekać do Szwajcarii, nalał kilkadziesiąt ciężarów skrzyniami, zawierającymi, obok miliardów marek włoskich, waluty zagraniczne, sztabę złota, kosztowności wszelkiego rodzaju, drogocenne kamienie, dzieła sztuki itd. itd. Stracony „wódz“ zamierzał tym sposobem wywieźć za granicę zarówno mienie „prywatne“, jak i państwowe, które również uważał za własne. Musiał się też liczyć z tym, że unosił z sobą ostatnią kochankę — Klarę Petacci, a kochanki Mussoliniego kosztowały naród włoski bardzo drogo. Związka ta Klara była, podobno, nienasycona. Skarby wywożone przez Mussoliniego, w związku z ucieczką go pro droższe i straceniem, uległy częściowo zaginięciu i rozproszeniu. Sprawa ta nie jest dotychczas zamknięta ani wyjaśniona; bezsporny jest tylko sam zamiar wywieżenia skarłów, bezsporne są poczynione w tym celu — w kwietniu 1945 r. — przygotowania.

Obecnie wydano w Berlinie bardzo ciekawą książkę, ilustrującą „bezinteresowność“ Hitlera i jego wiernych paladynów. Książkę napisał Karol Brammer, a tytuł jej brzmi: „Tak żyli oni — 700 miliardów długów hitlerowskich“. Jak wynika z tego szczegółowo opracowanego dzieła, dochody „fuehrera“ wynosiły rocznie 25 milionów marek. Jest to o parę milionów więcej, niż tzw. lista cywilna Wilhelma II, który zresztą utrzymywał z niej dwóch, liczący kilkadziesiąt osób. W ciągu dwunastu lat „bezinteresowny“ Hitler wydał na swe osobiste potrzeby ogromną sumę 305 milionów marek, tj. ok. 60 milionów dolarów. Na rok 1945 hitlerowski „parlament“ przyznał „fuehrerowi“ — 40 milionów marek, których już na szczęście nie zdążył skosztować.

Hitler miał, jak wiadomo, manję wznoszenia monumentalnych budynków, co kosztowało skarb niemiecki setki milionów. Tak np. nowy Urząd Kancelarski w Berlinie kosztował 100 milionów marek, „Dom Dyplomatów“ — 180 milionów. W latach 1942—43 wydano na „koszty osobiste i rzeczowe do dyspozycji Adolfa Hitlera“ — 845 milionów marek!

W odpowiedzi na propozycję używali sobie po-

mniej „wodzowie“ hitlerowskiej Rzeszy. Na zbudowanie swej siennej rezydencji myśliwskiej „Karinhall“ wydał Goering z górą 50 milionów marek. Goebbels — na umeblowanie swych apartamentów służbowych — wydał 2 i pół miliona marek, a za artykuły w tygodniku „Das Reich“ otrzymywał rocznie piękną sumkę — 300 tysięcy marek.

Nie będziemy mnożyć cyfr i przykładów. Te, które przytoczyliśmy, świadczą dostatecznie, jak

wygląda na prawdę rzekoma „bezinteresowność“ faszystowskich „wodzów“ i jakich grabieży potrafią oni dokonywać na finansach państwa i zasobach narodowych. Toteż jest już rzeczą potryczną, że upadkowi każdej dyktatury faszystowskiej towarzyszy nieuchronnie zupełny chaos gospodarczy, którego jednym z objawów są przerażające pustki w skarbie państwa. Takie są skutki dyktatorskiej „bezinteresowności“!

Wyroby Polski go Przem. Metalowego dla Turcji i Bułgarii

Po kilkumiesięcznych rokowaniach, prowadzonych przez kierownika wydziału eksportowego „Polimexu“, inż. Wojniewicza, sfinalizowane zostały transakcje eksportowe dla Turcji i Bułgarii.

Turcji dostarczymy 14 tysięcy ton rur wodociagowych dla miasta Stambułu w terminie dwuletnim. Zamówienia te otrzymaliśmy po odbyciu przetargu w którym udział brali referenci angielscy, czescy i węgierscy.

Bulgaria zamówiła 10 lokomotyw waskotorowych dla miasta Sofii dostarczymy 5 tysięcy rur wodociagowych. Termin dostaw bułgarskich: dla lokomotyw 2 lata, dla rur wodociagowych około roku. Wartość transakcji z Bułgarią wynosi 12 mil. dol.

Sojusz złej woli i szkodnictwa

Popisy „szeptanej“ propagandy

Łuszczne kary za plotkarstwo i gadulstwo

Trybunał Sądu Wojskowego w Poznaniu rozpatrywał sprawę o szerzenie fałszywych i szkodliwych plotek. W wyniku rozprawy skazany został Uszko Władysław, kierownik szkoły powszechnej w Poznaniu na 5 lat więzienia z pozbawieniem praw obywatelskich na czas trwania kary. Dwóch innych oskarżonych skazanych zostało na 4 i na 2 lata więzienia.

W Gdańsku za szerzenie wiadomości dywersyjnych oraz za kolportowanie różnych bzdurnych

i kłamliwych plotek, skazana została niejaka Maciejewska na 10 lat a inni współoskarżeni na 6 i na 3 lata więzienia.

Opinia publiczna, która oddawna z oburzeniem patrzyła na hacce plotki w kraju naszym, przyjęła wyroki te z wielkim zadowoleniem. Nie jest dla nikogo tajemnicą, że od chwili odzyskania niepodległości szaleje wśród nas pełna złośliwości propaganda szeptana. Najbardziej nieprawdopodobne, najbardziej idiotyczne i podłe plotki opo-

wiada się w kawiarni, w sklepie, na ulicy, w tramwaju, w wagonie kolejowym itp.

Uprawiają tę „sztukę“ i „zawodowcy“ i „amatorki“.

„Zawodowcy“ działają w ramach akcji „O“ („akcja opluskwania“) zalecanej przez emisariuszy bankrutów londyńskich i wysuniętych czujki obcych wywiadów. Celem akcji „O“ jest, jak wiadomo, oczernianie kierowników naszego życia politycznego i gospodarczego, podrywanie zaufania do rządu i do jego działalności, sianie zamętu i niepokoju, przeszkadzanie w stabilizacji. Również szerzenie alarmów wojennych należy do codziennych „obowiązków“ reakcyjnych agitatorów.

Obok „zawodowców“, działających bezpośrednio pod wpływem inspiracji z zagranicy uprawiają „sztukę propagandy szeptanej“ zawodowcy innego kalibru. Proces gdański ujawnił, że oskarżeni, szerzący kłamliwe plotki mieli na celu spowodowanie chwilowej zwyżki cen na artykuły pierwszej potrzeby i wykorzystanie tej zwyżki dla zbycia po cenach spekulacyjnych większych partii artykułów spożywczych. Tego rodzaju spekulanci, nie grzeszący zresztą zbyt serdecznym stosunkiem do dzisiejszej rzeczywistości, działają w tym wypadku może i nieświadomie ale bądź co bądź zgodnie z zaleceniami wrogich Polsce ośrodków dyspozycyjnych.

Poza osobami, szerzącymi kłamliwe wieści ze względów, że tak powiem, zawodowych, istnieją w Polsce ludzie, zajmujący się tymi sprawami z pobudek „amatorskich“. Lekkomyslność, chęć pochwalenia się „oryginalnymi informacjami“, nuda, gadulstwo i Bóg wie co jeszcze stają się bodźcem, skłaniającym ludzi skądinąd porządnym do opowiadania względnie powtarzania zasłyszanych niestworzonych historii. Ludzie ci nie zdają sobie sprawy ze skutków swojego gadulstwa i sami nie wiedzą kiedy włączają się do reakcyjnego mechanizmu szeptanej propagandy, stając się kółkiem zbrodniczej maszyny.

Brak wyraźnej złej woli nie zmienia rzeczywistości i „amatorzy“ niezależnie od swoich intencji stają się przyczyną niepotrzebnego zamieszania i niepokoju wśród społeczeństwa.

W dzisiejszych czasach, gdy naród cały zespała swe siły w walce o odbudowę kraju, staje się obrona przed plotką postulatem, dyktowanym przez instynkt samozachowawczy narodu.

Dlatego — powtarzamy — przyjęło społeczeństwo wyroki w Poznaniu i w Gdańsku z uznaniem i dlatego plotkarze jakiegokolwiek by nie byli autoramentu niechaj nie liczą na pobłażliwość. Lem.

Przed nowym sezonem teatralnym

Tuż przed rozpoczęciem nowego sezonu teatralnego w Warszawie

Ministerstwo Kultury i Sztuki mianowało dyrektorem teatru państwowego w Katowicach p. k. Władysława Krasnowieckiego, wicedyrektora Teatru Wojska Polskiego w Łodzi.

P. k. Krasnowiecki zrzekł się nominacji i pozostanie nadal na obecnym stanowisku.

Dotychczasowy dyrektor administracyjny Teatru Wojska Polskiego Władysław Meller obejmie od przyszłego sezonu wraz ze znakomitym poetą Julianem Tuwimem dyrekcję Teatru Nowego na Mokotowie w Warszawie.

Jadwiga Jaraczowa wraca na scenę

Jest to największy teatr w Polsce, obliczony na 1600 miejsc.

Jadwiga Jaraczowa, wdowa po znakomitym artyście, po dłuższej przerwie powraca na scenę. Od nadchodzącego sezonu została zaangażowana do teatrów miejskich w Warszawie.

Hanka Jaraczówna współpracuje w nakręcanym obecnie filmie o Oświęcimiu, obrazującym zbrodnię niemieckie.

W filmie tym, ujrzymy między innymi barok, w którym więziony był jej nieodżałowana pamięć ojciec.

Wracamy na dawne rynki zbytu

Rozwój eksportu polskich tkanin włókienniczych

Towary włókiennicze to jedna z naszych dawniejszych i poważniejszych pozycji eksportowych.

W ciągu 19 i 20 wieku aż do wybuchu pierwszej wojny światowej eksportował przemysł łódzki i bielski wyroby włókiennicze do krajów Imperium Rosyjskiego w Europie i Azji oraz tranzytem przez Rosję na Bliski Wschód, do Chin oraz innych krajów Dalekiego Wschodu.

Okręg bielski, położony na terenie b. Galicji sprzedawał swoje wytwory krajom b. monarchii Austriacko-Węgierskiej, w Rumunię i w innych państwach bałkańskich. Marka polskich wyrobów włókienniczych znana była na całym świecie.

W wyniku traktatu ryskiego oraz naskutek dyktowanego fałszywą „racją stanu“ braku normalnych stosunków gospodarczych z powstałym na gruzach carskiej Rosji Związkiem Radzieckim utracił polski przemysł włókienniczy swoje naturalne zaplecze. Zamarł eksport na rynek rosyjski i zamary dawne szlaki tranzytowe.

W poszukiwaniu nowych rynków zbytu osiągnęła Polska wprawdzie pewne nowe pozycje, ale w ostatecznym rachunku eksport tkanin, choć wielokierunkowy i bardziej rozdrobniony, globalnie był znacznie mniejszy, niż przed pierwszą wojną światową.

Obecnie eksport towarów włókienniczych rozpoczął się jeszcze w r. 1945. W r. 1946 osiągnął on kwotę 16 milionów dolarów, co w

pewnym już stopniu pokrywało zapotrzebowanie przemysłu włókienniczego na dewizy.

Dostarczaliśmy tkanin przede wszystkim do ZSRR i Szwecji, a następnie do Szwajcarii, Anglii, Francji, Maroka, Norwegii itp.

Plan eksportowy na rok 1947 przewiduje m. in. eksport 60 mil metrów wyrobów bawełn. (ok. 22 proc. ogólnej produkcji) 10 mil. metrów wyrobów wełnianych (12,5 proc. ogólnej prod.), 14,5 mil metrów wyrobów lnianych 10 mil. metrów wyrobów jutowych, a poza tym większą ilość wyrobów konfekcyjnych itp.

W pierwszym kwartale 1947 r. wynosił eksport tkanin włókienniczych już 7,6 milionów dolarów, co przewyższa prawie o 100 procent przeciętny kwartalny eksport w r. ub.

Eksport w r. 1947 obejmuje poza wyżej wymienionymi państwami Jugosławię, Belgię, Bułgarię, Egipt, Palestynę, Turcję, Argentynę, Brazylię itd.

Nawiązywane są również kontakty z Unią Południowo-Afrykańską oraz z Kenią.

Plan eksportowy na rok 1948 przewiduje dalszy wzrost (ok. 20 proc.) w porównaniu z rokiem bieżącym.

Dalsze międzynarodowe sukcesy naszego przemysłu włókienniczego uzależnione są w pierwszym rzędzie od jakościowych wyrobów.

Od wysiłku robotnika, majstra technika i inżyniera, od pracy włókienniczej zależy, czy polska marka fabryczna znowu zajmie na rynkach międzynarodowych należne jej miejsce.

Interpelacje naszych Czytelników

Tajemnica „szwedzkiej“ spiralki

Obywatelu Redaktorze! Korzystając z popularności Waszego pisma, pragnę za jego pośrednictwem zwrócić uwagę zainteresowanych czynników na następującą sprawę.

Mniej więcej przed dwoma tygodniami udałem się do sklepu artykułów elektrotechnicznych, mieszczącego się przy ul. Daszyń-

skiego (obok poczty) celem zakupienia spiralki do płyty elektrycznej.

Na moją prośbę otrzymałem żądane przedmioty wraz z zapewnieniem o dobroci towaru, który miał być wykonany ze szwedzkiego surowca, i z rachunkiem 600 zł. Pomimo, iż taki wydatek jest ciężki dla pracownika państwowego, wróciłem do domu zadowolony, że będę mógł nadal korzystać z wygód, jakie daje płyta elektryczna. Zadowolenie moje z poczynionego sprawunku było bardzo krótkie, gdyż jedna spiralka przepaliła się po kilkunastu minutach, a druga po niespełna dwóch godzinach.

Przez ciekawość zabrałem kawałek zepsutej spiralki do laboratorium celem przeprowadzenia analizy (jestem z zawodu chemikiem). W wyniku badań okazało się, że szwedzki surowiec, z którego miały być zrobione spiralki, jest zwykłym żelazem z małą domieszką cynku i śladami niklu i nie jest w stanie spełniać zadania, do jakiego został przeznaczony.

Nie mając wcześniej gotówki, dopiero w dniu wczorajszym po otrzymaniu pensji udałem się do wyżej wymienionego sklepu, prosząc o spiralkę, jednocześnie reklamując poprzednie. Obsługujący mnie jegomość (prawdopodobnie właściciel) w niezbyt grzeczny sposób przyjął moją reklamację, a gdy dowiedział się o wyniku analizy chemicznej schował przygotowany dla mnie towar i „wypędził“ mnie ze sklepu. Jestem przekonany, że jeżeliby zaszła tu jakaś pomyłka lub nie-

dotrzeźlenie, pan, o którym wyżej wspomniałem, starałby się grzecznie błęd firmy naprawić, zaś swoim postępowaniem potwierdził jedynie podejrzenie, że z pełną świadomością sprzedaje fałszywany towar celem uzyskania dużo większych zarobków, a to powinno być tępione.

Jarosław Eugeniusz

Ob. Puchałowa. Sprawę, o której Pani pisze poruszaliśmy już na łamach naszej gazety, stając na stanowisku, że jest niesprawiedliwe „karanie“ tych, którzy karty żywnościowe kwietniowe zgubili, zmniejszanie im przydziałów odzieżowych. Staliśmy na stanowisku, że w wypadku zagubienia kart przez pracującego rolę zastępczą dla rejestracji mogłyby spełnić zaświadczenia, wystawiane przez firmę (ten system był stosowany z powodzeniem już przy poprzednim kartkowym rozdziale artykułów tekstylnych). Wydział Apowizacji zajął stanowisko formalne i powziętych decyzji, mimo licznych interpelacji ze strony zainteresowanych kartkowiczów — nie zmienił, tłumacząc się że system rozdziału przydziałów został odgórnie w tej formie ustalony i zmieniony być nie może.

Stali czytelnicy — robotnicy. Prośbę Waszą załatwimy, umieszczając w naszym piśmie w czasie odbywających się losowań loterii państwowej — tabelę wwaranych

W rocznicę „Wiosny Ludów“ Nagrody Polskiej Akademii Umiejętności

W związku z nadchodzącą rocznicą „Wiosny Ludów“ 1848 r., Polska Akademia Umiejętności zamierza nadać w roku przyszłym szereg nagród za prace naukowe, poświęcone ówczesnym wypadkom. Nagrody te będą przyznane za prace, których tematem są zagadnienia z dziejów Polski w 1848 i zagadnienia z wypadkami z tym rokiem związane, zwłaszcza zaś ruchy i prądy ideologiczne tak w kraju, jak na emigracji. Mogą to być zagadnienia zarówno z dziejów politycznych, społecznych i gospodarczych (np. udział mas włościańskich w Rewolucji 1848 r. w Wielkopolsce i Galicji, przemiany gospodarcze i społeczne na ziemiach polskich przed i w r. 1848), jak kulturalnych i literackich oraz zagadnienia, związane z udziałem Polaków w r. 1848 na obczyźnie.

Pod uwagę będą brane tylko prace, mające charakter oryginalnych opracowań źródłowych, wyczerpujących dane zagadnienie, lub wnoszących nowe iezo oświeclenie naukowe. Nagrodzo-

ne mogą być prace napisane w języku polskim, a ogłoszone drukiem w latach 1945 — 1948, lub przedstawione Zarządowi Polskiej Akademii Umiejętności w rękopisie, opatrzonym imieniem, nazwiskiem i adresem autora. Prace drukowane nadsyłać należy w dwóch egzemplarzach do dnia 15 kwietnia 1948 r. Prace w rękopisie w dwóch oddziałkach maszynowych do 30 kwietnia 1948 r., pod adresem kancelarii P.A.U. Kraków, ul. Sławkowska 17.

Nagrody przyznane będą i ogłoszone w czasie uroczystości jubileuszowego walnego zgromadzenia P. A. U. w r. 1948. Wynosić one będą: I nagroda — 400.000 zł., II nagroda — 250.000 zł., oraz dwie III-cie nagrody po 150.000 zł.

Możliwe jest podwyższenie wysokości nagród, względnie ich podział, w zależności od charakteru nadesłanych prac.

W skład sądu konkursowego wejdą przedstawiciele nauki, zaproszeni przez Ministerstwo Oświaty i Polska Akademia Umiejętności.

Łodzian jest coraz więcej

Znaczny przyrost ludności świadectwem poprawy bytu i zaufania w przyszłość Po 33 latach miasto nasze osiągnie milion mieszkańców

Urząd Statystyczny Łodzi od pierwszej chwili swojego istnienia po wyzwoleniu pracuje bez przerwy nad zagadnieniem ruchu demograficznego w naszym mieście. Kwestia ta zainteresuje, napewno naszych Czytelników, tym bardziej, że cyfry, którymi dysponuje Urząd mają swoistą wymowę.

Otóż przyrost naturalny ludności (różnica między ilością urodzeń a zgonów) — jest w chwili tak duży, że jeśli zachowa się istniejące obecnie tempo, to za lat 33 Łódź stanie się miastem milionowym. Na dzień bowiem 1 lipca bieżącego roku nasze miasto posiadało 558.564 mieszkańców. Przed wojną na terenie w tej chwili obejmującym Łódź było 780 tys. mieszkańców — niedobór więc wynosił ok. 220 tys. ludzi — jest to miara zbrodni niemieckich i trwałego deficytu spowodowanego przez wojnę. Jest rzeczą interesującą, że Łódź w czasie pierwszej wojny światowej również bardzo ucierpiała pod względem ilości ludności i że cytą pół miliona ludności osiągnęła dopiero po upływie 6-ciu lat od zakończenia tamtej wojny. Obecnie proces regeneracji jest znacznie szybszy — mówią to nam, wydawałoby się — niezbyt wymowne — cyfry.

Przyrost ludności naszego miasta nie kształtuje się stale według pewnej ustalonej normy. Przechodzi on natomiast przez wahania, których wyrazem są znów cyfry.

Otóż od chwili wyzwolenia ruch demograficzny Łodzi daje się podzielić na trzy wyodrębniające się fazy. Pierwsza obejmuje rok 1945, kiedy kwartalnie przybywało naszym miastu 50 tys. ludzi. Tłumaczy się to powrotem do Łodzi z szeregu ludzi z obozów koncentracyjnych, względnie z innych miast, gdzie zostali przesiedleni przez Niemców.

Druga faza — to pierwsze trzy kwartały roku 1946. Przyrost wówczas był już znacznie mniejszy i wyrażał się cyfrą 15 tys. ludzi kwartalnie. Przy tym tempie, naturalnie gdyby było ono trwałe, już w ciągu 9-ciu lat Łódź doszłaby do cyfry 1 miliona mieszkańców.

Trzecia faza zaczyna się w czwartym kwartale roku 1947 i trwa do dziś dnia. Kwartalnie przybywa Łodzi 3300 ludzi.

O wielkim przyroście naturalnym naszego miasta mówią nie tylko cyfry — różnica między ilością zarejestrowanych urodzeń i zgonów — ale i ogromna ilość wózków dziecięcych, zalegających ulice i parki Łodzi. Są ich wszędzie dziesiątki i setki. W roku ubiegłym urodziło się w Łodzi 12.879 dzieci — cyfra, której Łódź przed wojną nie znała. Obecnie, to jest w pierwszym półroczu bieżącego roku, urodziło się już 5835 dzieci. Jeślibyśmy proporcjonalnie zniżyli ulegałaby liczba zgonów — w roku ubiegłym ogólna cyfra zgonów wynosiła 7065. W pierwszym półroczu roku bieżącego cyfra ta zmniejszyła się do ok. 3 tys. Fakt zmniejszonej i stopniowo stale zmniejszającej się ilości zgonów świadczy o poprawie stanu sanitarnego naszego miasta, a jednocześnie o wzroście zdro-

wności dzięki podniesieniu się stopy życiowej.

Za rok ubiegły Urząd Statystyczny notuje więc niezły dotychczas w Łodzi przyrost naturalny, nadwyżka urodzeń wynosi bowiem 5815. Rok bieżący będzie jeszcze bardziej „urodzajny” — już w pierwszym półroczu nadwyżka wynosi ponad 3 tys.

Udzielając nam ciekawych informacji o ruchu demograficznym naszego miasta i rozpraszając wszelkie wątpliwości co do przyszłości demograficznej Łodzi — naczelnik Urzędu Statystycznego dr. Rosset wyraził za-

miennie przekonanie, które skośi/przekazujemy naszym Czytelnikom: **Sytuacja demograficzna jest zawsze odbiciem uczuć i nastrojów ludności — wysoka frekwencja małżeństw i wysoka skala rozrodczości, jaką obecnie notujemy — są wyrazem i dowodem wielkiego optymizmu ludności!**

Wydaje się nam również, że jeśli szeroka masa ludności oddarza nasze miasto tak wielką ilością dzieci — to bezwzględnie jest to przejaw optymizmu i normalizowania się pod każdym względem naszego życia.

Maryla Zaleska

Jubileusz ofiarnej pracy

40 lat w służbie spółdzielczości

mgą za sobą tow. Grudzień

W dniu 11 bm. dyr. Działu Produkcyjnego i Taborów Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Łodzi — tow. Michał Grudzień obchodzi rzadki w ruchu spółdzielczym jubileusz 40-lecia pracy na niwie spółdzielczej. Nazwisko tow. Grudnia jest nierozdzielnie związane z historią powstania i rozwoju spółdzielczości na terenie naszego miasta i założeniem oraz rozwojem Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Łodzi.

W r. 1907 powstaje w Łodzi w dzielnicy wschodniej przy ul. Bazarnej jedna z pierwszych ogromna w swych rozmiarach spółdzielnia „Syrrena”, przy której i organizowaniu czynny udział bierze tow. Grudzień. Rozwój spółdzielczości na terenie naszego miasta w tym okresie był jeszcze b. słaby i dopiero gdy w 1917 r. idea spółdzielczości znalazła swych zwolenników wśród szero-

kich rzesz robotniczych i pracowniczych fabryk łódzkich, spółdzielczość na terenie Łodzi znajduje swą właściwą drogę rozwoju.

O tych czasach opowiada nam tow. Grudzień: „W 1917 r. z inicjatywy robotników fabryki I. K. Poznański powstaje pierwsza spóldzielnia przy ul. Ogrodowej pod nazwą „Rola”. Z czasem spółdzielnia ta o charakterze otwartym skupia około 4.000 członków, przeważnie robotników fabryki Poznańskiego. Opierała się ona wyłącznie na własnych udziałowych funduszach, bez żadnej pomocy z zewnątrz. Posiadała ona 6 sklepów. W 1924 r. nastąpiło połączenie spółdzielni „Rola” ze spółdzielnią „Wyzwolenie”, która powstała przy fabryce Geyera. Skomasowana spółdzielnia, w skład Zarządu której wchodził tow. Grudzień, liczyła 14.000 członków. Właśnie połączone obie

Co usłyszymy przez radio

Program na piątek 11 lipca 1947 roku.
12.05 Streszczenie wiadomości dziennika porannego. 12.10 Pieśni ludowe w wyk. duetu. 12.25 Aud. dla wsi. 12.35 Muzyka klasyczna. 13.00 „Z mikrofonem po kraju”. 13.10 Muzyka obiadowa i płyt. 14.00 (E) Kronika i komunikaty. 14.05 (E) Rezerwa. 14.10 (E) Kartowicz — Serenada smyczkowa i płyt. 14.20 Przerwa. 15.00 Muzyka taneczna i płyt. 15.20 Słuchow. dla dzieci. 15.00 Dziennik. 16.20 Polskie pieśni ludowe. 16.35 Aud. dla chorych. 16.50 „Nasze uzdrowiska”. 16.55 Pog. Sportowa. 17.00 Koncert dla przodowników „Świata Pracy”. 17.45 Aud. dla młodzieży. 18.00 (E) Wiadom. sportowe. 18.05 (E) Fel. liter. dr. J. Trzynałow. skiego p. t. „Walka o postęp w literaturze”. 18.15 (E) Chwila muzyki z płyt. 18.20 „Niemcewicz i Kraszewski jako dziennikarze” pog. J. Dąbrowski-Sierputowski. 18.30 (E) Koncert życzeń. 19.00 „Wesele krakowskie”. 20.00 (E) Aud. Liter. „O najdawniejszych przedstawieniach Hamleta” — fel. prof. dr. Z. Zygmunt. 20.15 Muzyka ludowa. 21.00 Dziennik. 21.30 Muzyka lekka z płyt. 21.40 Lekkie utwory fortepianowe. 21.55 „Chłop”. Wł. Reymonta. 22.10 Wied. sportowe. 22.15 (E) Koncert rozrywkowy. Kwartet jazzowy. 23.00 Ostat. wiad. dziennika. 23.20 (E) Program lokalny na jutro.

Przyszły sezon świetlic fabrycznych

wyniki dotychczasowych doświadczeń

Fabryczne świetlice przeżywają teraz swój sezon ogórkowy. Opustoszały prawie zupełnie z powodu masowych urlopów zarówno dorosłych, jak i dzieci. Daje się to odczuwać we wszystkich rodzajach życia świetlicowego, nawet w tak ulubionej formie, jaką jest teatr.

Pomimo martwych dni Wydział Kult.-ośw. przy OKZZ prowadzi intensywnie prace przygotowawcze do nowego roku. Idą one przede wszystkim w kierunku stworzenia nowego programu pracy opartego o jak najdalej idącą współpracę z TUR-em, Kuratorium, organizacjami młodzieżowymi i t.d.

Kierownictwo Wydziału Kulturalno-oświatowego proponuje wprowadzenie 6-letniego planu, według którego każdego roku co szósta świetlica winna być doprowadzona do stanu wzorowego.

Jeśli chodzi o dotychczasowe doświadczenia, to zdaniem kierownika prof. ob. Zakrzewskiego, dobor kierowników świetlic dał wyniki ujemne przez powołanie na te stanowiska niektórych jednostek nie mających wiedzy i

odpowiedniego przygotowania do swej pracy, i, co gorsze, z braku podstawowych wiadomości stojących nieraz beznadziejnie wobec zagadnień, które przynosi życie. I dlatego w pracy kulturalno-oświatowej nie można oprzeć się wyłącznie na kierowniku świetlicy, do pomocy którego będą powoływane komisje kulturalno-oświatowe oraz specjaliści do poszczególnych zagadnień.

Jeśli chodzi o wykształcenie kierownika świetlicy — na przyszłość — jego minimum musi być szkoła licealna. Ci zaś kierownicy, którzy już pracują, a nie mają wyżej wymienionego warunku, winni być przeszkoleni w specjalnie zorganizowanym 4-letnim liceum świetlicowym.

Stanowisko O.K.Z.Z. — wydaje nam się całkowicie słuszne. Umieszczenie bowiem, — jak to dotychczas, niestety, często się zdarzało, nieodpowiednich ludzi na tak bardzo odpowiedzialnym stanowisku, było przykrym zgrzytem w pracy świetlic fabrycznych. Zlikwidowanie tego stanu rzeczy podniesie i ożywi życie kulturalne mas robotniczych.

spółdzielnie otrzymały nazwę Powszechnej Spółdzielni Spożywców w 1924 r. Powszechna Spółdzielnia Spożywców w oparciu o masowy napływ członków z ośrodka robotniczego i drogą dobrowolnych połączeń ze spółdzielni „Łodzianin”, „Radogoska” i „Zgierska” do 1939 r. rozwinęła się w największą spółdzielnię w Polsce, liczącą 36.000 członków i 99 sklepów. W październiku 1939 r. P. S. S. miała obchodzić 15-lecie swego istnienia oraz uroczystość otwarcia setnej placówki spółdzielczej na terenie Łodzi. W dalszym jednak rozwoju P. S. S. przeszkodziła druga wojna światowa.

Rozwój P. S. S. był ściśle związany z działalnością tow. Grudnia, członka zarządu P. S. S., kierownika zakupów i produkcyjnych działów. Tow. Grudzień dzięki swemu talentowi organizacyjnemu i pracowitości wysunął się w tym okresie na czoło aktywistów spółdzielczych.

Natychmiast po odzyskaniu niepodległości tow. Grudzień stanął jako pierwszy do pracy, której celem było wznowienie działalności P. S. S.

W trudnych warunkach, przy braku lokali, kapitałów, rozgrabieniu majątku spółdzielczego dzięki niezmoordowanej energii starych towarzyszy spółdzielczych z tow. Grudniem na czele, przy wydajnej pomocy młodego aktywu spółdzielczego rozrasta się do obecnych rozmiarów Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Łodzi.

— Nie zrażaliśmy się trudnościami — mówi tow. Grudzień. — Wiza obrzymiej spółdzielni, służąca światu pracy stała się faktem dokonanym. Dziś PSS posiada 300 sklepów, 16 piekarni, nowoczesną szwalnię pakownię kawy, fabrykę cykori, wód gazowych, rozlewnię octu, 5 obrzymich magazynów, 26 placówek dodatkowej sprzedaży materiałów opalowych, obrzymi dom towarowy przy ul. Piotrkowskiej 100, Halę targową z 37 stoiskami na Zielonym Rynku. Obroty nasze przekraczają 600 milionów złotych miesięcznie. Osiągnęliśmy — co jest sprawą zasadniczej wagi — niespotykaną do tej pory w rozwoju PSS liczbę 100.000 członków.

I liczba ta stale wzrasta...
Tow. Grudzień mało mówi o sobie. Pracowa. Wierzy w swój cel — stworzenie powszechnej, wielkiej spółdzielni, która by po tanich cenach zaopatrywała w artykuły świat pracy. Dziś ten cel po 40 latach pracy w służbie spółdzielczości staje się coraz bliższy.

...I to dla nas, aktywistów spółdzielczych, jest najważniejszą i najwznieściejszą zapłatą za naszą pracę. — mówi na zakończenie tow. Grudzień.

Jubilatowi na niwie pracy spółdzielczej i bojownikowi o popularyzację i realizację ideałów spółdzielczości łódzki świat pracy składa najserdeczniejsze życzenia w dniu jego 40-lecia pracy dla dobra współobywateli. (Dz.)

Potworny mord we Wrocławiu

WROCLAW PAP. Mieszkańcy Wrocławia zostali wstrząśnięci do głębi morderstwem dokonanym 26 ub. m. na osobie znanego ze swych przekonań i działalności demokratycznej, powszechnie poważanego profesora liceum pedagogicznego i ośrodka szkoleniowego przy państwowej fabryce wagonów — Józefa Czechowskiego.

Mordercą śp. prof. Czechowskiego okazał się uczeń 4 kl. gimnazjum pedagogicznego, 17-letni Mieczysław Noworol, członek organizacji terrorystycznej, otrzymującej dyspozycje od ośrodków zagranicznych. Organizacja ta działała na terenie woj. wrocławskiego, stawiając sobie za cel mordowanie członków stronnictw demokratycznych, specjalnie członków PPR. Terrorysta zdołał zwerbować do organizacji niektórych uczniów miejskiego liceum.

Władze bezpieczeństwa zlikwidowały rozgałęzioną organizację terrorystyczną i wykryły znaczną ilość broni wśród aresztowanych znajdując się również morderca profesora.

W toku dochodzenia ustalono, że w przeddzień zabójstwa, 25 czerwca o godz. 15, odbyło się w parku zebranie na którym Noworol otrzymał rozkaz zamordowania prof. Czechowskiego. Nazajutrz 17 uczniów gimnazjum, wśród których znajdował się również Noworol, urządziło libację na cmentarzu. Po skończeniu libacji o godz. 19 Noworol podszedł do wychodzącego ze szkoły prof. Czechowskiego i zaproponował mu obejrze-

nie dynamy, które znajduje się rzekomo w zburzonym domu, naprzeciw szkoły.

Prof. Czechowski nie podejrzewając podstępny udział się z mordercą na wskazane miejsce. Gdy okazało się, że dynamy tam nie ma, Noworol

oświadczył, że widocznie zostało skradzione. Wracając Noworol wystrzałem w tył głowy rańił śmiertelnie idącego przed nim profesora. Po dokonaniu morderstwa, zabójca udał się do internatu szkolnego.

OSTRZEŻENIE DLA SPRZEDAJĄCYCH LODY
Władze administracyjne stwierdziły, że rozporządzenie Prezydenta m. Łodzi z dnia 29 maja 1947 r. w sprawie zakazu obrotu lodami we wtorki, środy i czwartki każdego tygodnia nie jest przestrzegane.

W związku z powyższym Zarząd Miejski — Wydział Administracyjny przypomina o zakazie sprzedaży lodów w wyżej wymienionych dniach i ostrzega, iż winni naruszenia przepisów tego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karze aresztu do 14 dni lub grzywnie do 5000 zł., albo obu tym karom łącznie.

Nowe władze prezydium DOKP

Ministerstwo Komunikacji z dniem 3 lipca r.b. zarządziło następujące zmiany personalne Prezydium D.O.K.P. w Łodzi.

Dotychczasowy Dyrektor K.P. Ob. Aleksander Bonchet odwołany został do Ministerstwa Komunikacji, a stanowisko Dyrektora Kolei objął dotychczasowy Wicedyrektor techniczny D.O.K.P. w Łodzi inż. Aleksander Bader. Również Wicedyrektor Administracyjny mar. Mieczysław Świdziński przeniesiony zo-

stał do Ministerstwa Komunikacji na stanowisko Wicedyrektora Departamentu Handlowo-Taryfowego, a na stanowisko Wicedyrektora mianowany został Ob. Konstanty Rzepniewski, dotychczasowy Zast. Naczelnika Biura Personalnego.

Wicedyrektorem technicznym mianowany został Ob. Stanisław Koper z Ministerstwa Komunikacji

KARY ZA NISZCZENIE TRAWNIKÓW.

Ostatnio Sąd Starościński przy Starostwie Grodzkim Śródmiejsko-Łódzkim ukarał za niszczenie trawników w parkach miejskich niżej wymienionych uczniów: Tomaszka Kazimierza zam. przy ul. Pabianickiej 50 grzywną 1.000 zł. Jurkiewicza Bogusława zam. przy ul. Wojska Polskiego 11 grzywną 1.000. Płończyńskiego Zygmunta zam. przy ul. Piotrkowskiej 49 grzywną 1.000 zł. oraz Müllera — Cieślakowskiego Leszka zam. St. Jaracza 82 grzywną 1.000 zł.

LOSOWANIE WYGRANEJ W ZOO ODBEDZIE SIĘ W NADCHODZĄCĄ NIEDZIELĘ.

Dyrekcja Miejskiego Ogrodu Zoologicznego podaje do wiadomości zainteresowanych, że z przyczyn od Dyrekcji niezależnych losowanie w dniu 6 lipca rb. nie mogło się odbyć i przesunięte zostało na niedzielę dnia 13 lipca rb.

Wszystkie dotychczas sprzedane kupony będą ważne w losowaniu.

„SPRAWA HONORU”

Kronika Piotrkowa

Redakcja i Administracja
„GŁOSU PIOTRKOWSKIEGO”
Piotrków-Tryb. — ul. Legionów 16, I. p.
telefon 13-97

Administracja czynna od godz 8 do 12,
od 14 do 18. Redaktor przyjmuje co-
dziennie od 11 do 12.

Komu wieszujemy

Piątek 11 lipca 1947 r.

Dziś: Piusa

Wtorek: Jana Gwałberta.

KINA

„BALTYK” — Wspaniała komedia
polska „Paweł i Gawel”. Początek se-
ansów o godz. 16, 18 i 20.

„POLONIA” — Film o walce podziem-
nej z czasów okupacji pt. „Dusze nie-
ujarzmione”. Początek seansów o godz.
17,30 i 19,30.

Ważniejsze telefony

10-49 Urząd Bezpieczeństwa Publiczn.
13-14 Powiatowa Komenda M. O
11-13 Ubezpieczalnia Społeczna
10-70 Szpital Sw. Trójcy

Pogotowie lekarskie: nocne telefony:
11-13 od 21 — 7 rano. W niedzielę i świę-
ta dyżur dzienny w szpitalu Sw. Trójcy.

Dyżury aptek:

Dziś całą noc dyżuruje apteka mgr.
Rylla — Słowackiego 1.

Gną się kłosa - idą żniwa

Daleko jak okiem sięgnąć, pod kopu-
łą jasnego rozlonecznionego nieba,
ciągną się pofalowane pola srebrzystych
łanów zboża i biazielony gruby dywan
kwitnących kartofli. Tu i tam zaczęły
się już żniwa, a gorączkowy nastrój
ogarnął całą polską wieś jak długa i sze-
roka. Wyruszyli już kosiarze i mono-
tonnie zaskrzypiały żniwiarki, w powia-
tach województwa warszawskiego, na
Śląsku i na Pomorzu Zachodnim. Dziś,
jutro cała Polska, aż po Bałtyk, Odrę i
Karpaty zarozi się barwnym tłumem żni-
wiarzy, zbierających pion całorocznych
trudów starań i wytężonych wysiłków.
Żniwa to wielki egzamin, od którego

wiele zależy, egzamin hartu, sprawno-
ści i umiejętności. Nie wolno nie zmar-
nować z tego co urosło, nie wolno pra-
cować niedbale. Od żniw zależy nie tyl-
ko dobrobyt poszczególnego rolnika, lecz
całego kraju.

Zamiast sprowadzać z zagranicy ziar-
no i żywność, będziemy importowali po-
trzebne narzędzia, maszyny, trakto-
ry. W rękach naszych rolników leży w
dużym stopniu nasza przyszłość. Od nich
i od robotników pracujących w fabry-
kach, od górników, wydobywających po-
tężne zwalę naszego czarnego złota-
węglę, zależy nasza odbudowa i przebu-
dowa.

Mimo bardzo ostrej zimy, długotrwa-
łego okresu suszy i powodzi przewiduje
się plony nie gorsze od zeszłorocznych.
Zwłaszcza na ziemiach należycie upra-
wionych i nawożonych zbiory wypadną
zupełnie dobrze. Najładniej przedstawia
ją się na Śląsku i w Poznańskim, ale w
innych dzielnicach kraju osiągną też
prawdopodobnie dobre wyniki.

Naturalnie, jest jeszcze przedwczes-
nym, oceniać ogólnie tegoroczne zbiory,
ale chociażby ze względu na to, że obję-
to w br. pod uprawę 52% ziemi więcej
niż w roku ubiegłym, można pozwolić
sobie raczej na optymizm. Na ziemiach
zachodnich, na Śląsku i Pomorzu zni-
kneły prawie już całkowicie ugory. Jed-
ynie w części woj. Olsztyńskiego, na
nieodwodnionych jeszcze całkowicie Zu-
ławach Gdańskich i w pewnym pasie
woj. szczecińskiego, prace idą wolniej
ze względu na specyficzne warunki miej-
scowe. Na Ziemiach Odzyskanych obsła-
no 80%—90% ziemi ornej.

Na ziemiach dawnych uprawione
wszystko w 100% za wyjątkiem, woje-
wództw południowo-wschodnich gdzie
w r. ub. trwał terror band, obecnie już
w wielkim stopniu zlikwidowanych.

Na przyszły rok nie będzie już na
pewno ani hektara niezaoranej i nieza-
gospodarowanej ziemi, ale aby się do te-
go przyczynić trzeba włożyć wiele wy-
siłku właśnie w tegoroczne żniwa.

W niektórych województwach przygo-
towania do żniw dawno już ukończono,
uwzględniając przy tym w dużym stop-
niu udział czynnika społecznego a prze-
de wszystkim młodzieży.

Lecz nie tylko tam gdzie zbiory mają
odbyć się gromadnie, potrzebna jest
współpraca i pomoc wzajemna. Żniwa,
to okres gorący, trzeba się spieszyć, aby
zdążyć na czas, aby nie zaskoczyły
deszcze, nie przyszła niepożądana wi-
chura. Nie w każdym gospodarstwie
jest dostateczna ilość ludzi, wielu prze-
cież mężczyźni walczyło z okupantem i
nigdy już nie wróci, rodzinom słabym,
rodzinom żołnierskim, inwalidom, trzeba
spieszyć z sąsiedzką pomocą. Nie wolno
postawić przy żłobie konia, sięść na
przyzbie z papierosem, gdy idzie czarna
chmura a sąsiad nie może przed deszczem
wydążyć sprzętów z pola. Pospiesz
jako pomoc przy żniwach woj-
sko, pospiesz na pewno wzorem roku
ubiegłego młodzieży.

Do żniw musimy w miarę możności
wszyscy się dołączyć, bo od nich zależy
życie nie tylko wsi ale i miast. Praca
to niełatwa, a sielski obrazek żniwiar-
czy i dziewcząt wiążących beztrudnie
snopki, kryje poza sobą obolałe od zgi-
nania plecy, do krwi podrapane ostrą
słomą ręce i wyschnięte, spieczone od
żaru słońca wargi. Spieszmy więc żni-
wiarzom z pomocą.

Nowe szkoły dla dorosłych

W związku z wprowadzeniem przez
Ministerstwo Oświaty obowiązkowego
doksztalcania się młodzieży w zakresie
programu szkoły powszechnej, z począ-
tkiem roku szkolnego 1947/48, powsta-
nie na terenie Okręgu Szkolnego Łódz-
kiego, sieć trzyletnich szkół dla doros-
łych lub kursów dla dorosłych.

Przymus doksztalcania się obowiązy-
wać będzie młodzież w wieku od lat 14
do 18-ty.

Ogłoszenia drobne

UNIEWAŻNIA się zgubioną kartę rejestracyj-
ną wydaną przez R.K.U. — Piotrków, oraz do-
wód osobisty na nazwisko Mieczysław Machy-
na ze wsi Młodzewy gmina Radomska.

UNIEWAŻNIA się zagubiony dowód osobisty,
legitymację służbową, firma Kryzel Wojakow-
ski, legitymację P.W. oraz kartę Rejestracyj-
ną R.K.U. — Piotrków na nazwisko Bednarczyk
Wacław z Radomska.

Sukces Milicji Obywatelskiej

Po zabawie w duchy i wypadku, który
spowodował śmierć Henryki Majer na
ulicy Łódzkiej, o czym donosiliśmy przed
kilkoma dniami, Milicja Obywatelska w
Piotrkowie wszczęła energiczne dochod-
zenie, które doprowadziło do aresztowa-
nia niektórych osób zamieszanych
w aferę z duchami. Szczegółowe śledz-
two doprowadziło do wykrycia spraw-
czyń „zabawy”. Jest nią Cecylia Idzik,
lat 17 zamieszkała przy ulicy Łódzkiej
Nr 39, która do zarzucanych jej czynów
przyznała się z płaczem opowiadając o
przebiegu zajścia.

Aresztowana Idzik Cecylia została
przekazana Prokuratorowi Sądu Okręgo-
wego w Piotrkowie.

Fakt śmierci Majerówny poruszył bar-
dzo tutejsze społeczeństwo. Więk aresz-
towanej mówi jednak sam za siebie,
gdyż ma ona dopiero 17 lat, a matka
oskarżonej leży od dłuższego czasu w
szpitalu. Młodzieżą naszą winno się za-
interesować samo społeczeństwo, by
nie robiła głupstw — głupstw które
nieraz kosztują życie ludzkie.

Wspólna narada PPR i PPS

w sprawie dalszej walki z drożyzną

W gmachu Ubezpieczalni Społecznej
w Piotrkowie odbyło się wspólne zebra-
nie Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej
Partii Socjalistycznej. Na porządku
dziennym zebrania omawiano sprawę
walki ze spekulacją. Zebrani po ożywi-
wej dyskusji uchwalili rezolucje następu-
jącej treści: „Pracownicy Ubezpieczalni
Społecznej w Piotrkowie zrzeszeni w
bratnich partiach PPS i PPR doceniając
znaczenie podjętej walki ze spekulanta-
mi i szkodnikami gospodarczymi przez
cały świat pracy w Polsce przyłączają
się do tej walki z całym oddaniem i zro-

zumieniem obecnej gospodarczej sytu-
acji w kraju. Dzisiejsze wspólne zebra-
nie niechaj będzie pierwszym krokiem do
współpracy obu Partii we wszystkich
zagadnieniach i trudnościach w przysz-
łości”.

Pani Koślaga zapomniała

że rok 1938 już minął!

Na ulicy Swierczowskiej w Piotrkowie
wyrzucono z mieszkania na ulicę robo-
тника tow. Kuchłę, pracującego w Za-
kładach drzewnych, wraz z trojgiem
małoletnich dzieci. Najmniejsze dziecko
ma dwa miesiące. Bez względu na po-
wody eksmisji, to jednak faktem jest, że
rodzina robotnika znajduje się na ulicy.
Jak nas informują, właścicielka tego do-
mu Ob. Koślaga Zofia pobierała czynsz
komorniany żywnością, jaką robotnik
otrzymywał na kartki, a po odmówieniu

placenia komornego żywnością wyrzuci-
ła go na bruk.

Przedstawiciele Związków Zawodo-
wych interweniowali w tej sprawie w
Komisji Mieszkaniowej przy Magistra-
cie. Interwencja nie odniosła jednak
skutku. Jak się okazuje „pani gospodyn-
ni” mieszka w mieście a nie w swoim
domu.

Tomaszów

Trójka gestapowców przed Sądem

Sąd Okręgowy w Piotrkowie na sesji
wyjazdowej w Tomaszowie zlikwidował
ostatnio jedną z wielu szajek zbrodnia-
rzy wojennych.

Na ławie oskarżonych zasiadli: 1) Ed-
mund Kwapisz, narodowości polskiej z
zawodu fryzjer, 2) Artur Sadowski, na-
rodowości niemieckiej z zawodu tkacz
i 3) Wincenty Iliezonok, urodzony w po-
wiecie braclawskim, wszyscy trzej agen-
ci niemieckiej policji kryminalnej w To-
maszowie Mazowieckim, pod zarzutem,
że dopuszczali się zbrodni nad ludnością
polską, przez aresztowanie Polaków, a
między innymi partyzantów, przy czym
bili i znęcali się nad aresztowanymi.
Kilku aresztowanych zmarło skutkiem
znęcania się nad nimi, a kilku zostało
rozstrzelanych. Jak w innych tak i w
tym wypadku na pewno nie wszystkie ich

Należałoby tą „szanowną obywatel-
kę” przenieść do jej własnego domu a
robotnikowi dać jej obecne mieszkanie
w mieście. Nadzwyczajna oKmisja Mie-
szkaniowa powinna się tą sprawą zająć
i raz załatwić, by w Demokratycznej
Polsce nie wyrzucano człowieka pracy
na bruk. „Szanowna pani gospodyni”
musi wiedzieć, że coś się zmieniło w
Polsce.

zbrodnie doszły do wiadomości Władz
Sądowych. Oskarżeni pomimo częścio-
wego przyznania się do winy, usiłovali
zmniejszyć swoją winę, powołując się
na kilkudziesięciu świadków. Sąd Okrę-
gowy z udziałem ławników po trzydni-
owej rozprawie, odbywającej się ze wzglę-
du na szczupłość lokalu sądowego w sa-
li straży pożarnej, po przesłuchaniu
świadków oskarżenia i obrony w łącz-
nej liczbie około 100 osób oraz po wy-
słuchaniu obrony skazał wszystkich
trzech oskarżonych na pozbawienie praw
publicznych i obywatelskich praw hono-
rowych na zawsze, przepadek całego ich
mienia przyczem Edmundowi Kwapiszo-
wi i Wincentemu Iliezonokowi wymie-
rzył Sąd karę śmierci, a Arturowi Sa-
dowskiemu karę dożywotniego więzie-
nia.

Czytajcie »Głos Piotrkowski«

PANSTWOWA CENTRALA HANDLOWA

Oddział Rejonowy w Piotrkowie, ul. Słowackiego 7

DZIAŁ SPOŻYWCZY

zawiadamia, iż posiada między
innymi na składzie:

- 1) Kwasek cytrynowy „Wolor”
torebka 23 zł
- 2) Esencja „Elif” — butelka 13,50 zł.
- 3) Papryka „Wolor” — torebka 7 zł
- 4) Gorczyca — torebka 5 zł
- 5) Przyprawa do sosu „Knorr” — szt. 5 zł
- 6) Goździki „Wolor” — torebka 17 zł
- 7) Papryka „MK” torebka 4,60 zł
- 8) Majeranek „Chmurzyński” —
torebka 6 zł
- 9) Goździki mielone w puszkach —
kilogram 1,104 zł
- 10) Zupa grochowa „Maggi” — kostka 25 zł
- 11) Krupnik — kostka 25 zł
- 12) Barszcz „Strójwas” — torebka 7,50 zł.
- 13) Ślimaki — puszka 55 zł
- 14) Chleb szwedzki — paczka 18 zł
- 15) Dropsy orzechowe — karton 518 zł
- 16) Czekolada „Arkadia” 1 kg 2.300 zł
- 17) Czekolada „Framboli” 1 kg. 2.300 zł

SPRZEDAŻ HURTOWA

Wydawca: Woj. Komitet PPR Komitet Redakcyjny Red i Adm. Łódź, Piotrkowska 86. Telefon: Redaktor Naczelny 216-14. Sekretariat 254-21. Redakcja, nocno 172-31

Dział ogłoszeń: Piotrkowska 55 tel. 111 50 Konto PKO VII — 1505. Zakł. Graf. Sp. Wyd. „Łódzki Instytut Wydawniczy”.

D-01744.

CENNIK OŚCIEŻEN Wydawnictwa „Głosu Robotniczego” w Łodzi obowiązujący od dnia 15 czerwca 1947 roku. W tekście: od 1—100 mm zł 50, 101—200 mm zł 60 powyżej zł 70
Za tekstem: od 1—100 mm. zł 35, 101 — 200 mm. zł 45, powyżej zł 60. Drobne za jedno słowo: poszukiwanie rodzin zł 20, handlowe (le karze, kupno i sprzedaż) zł 25, zguby zł 20,
poszukiwanie pracy zł 10. W niedzielę i święta 30% drożej.

KURS SEKRETARZY

Dzisiaj w piątek — 11 lipca w Domu Propagandy Komitetu Łódzkiego PPR o godz. 17-ej odbędzie się seminarium z wykładu „Istota Faszyzmu”.

Referuje tow. Szalf.

KOMUNIKAT

Wydział Propagandy Komitetu Łódzkiego zawiadamia, że dzisiaj w piątek 11 lipca, punktualnie o godzinie 18-ej odbędzie się trzeci wykład w ramach 3-go Dzielnicowego Kursu Szkoleniowego.

Temat wykładu „Ustrój polityczno-gospodarczy Polski”.

Wykładać będą:

- Dzielnica: Bałuty — tow. dyr. Szczepański, Górna — tow. Smętkiewicz, Górna Lewa — tow. dyr. Sokolowski, Górna Prawa — tow. adw. Zaleski, Śródmieście — tow. dyr. Spychała, Staromiejska — tow. Jezierski, Śródmieście Lewe — tow. Nimiński, Śródmieście Prawe — tow. Nitecki, Widzew — tow. dyr. Malicki, Rudą Pabianicką — tow. Karpiński.

UWAGA SEKRETARZE KÓŁ PPR DZIELNICY PRAWY ŚRÓDMIEJSKIEJ!

Dzisiaj o godzinie 18-ej w lokalu własnym przy ulicy Gdańskiej 75 odbędzie się odprawa sekretarzy wszystkich kół dzielnicy Prawy Śródmiejskiej.

ZEBRANIE WYDZIAŁU KOBIECEGO LEWEJ ŚRÓDMIEJSKIEJ

Dzisiaj o godzinie 16-ej w lokalu przy ul. Południowej 11 odbędzie się posiedzenie Wydziału Kobiecego PPR-u dzielnicy Śródmiejskiej Lewej.

UWAGA CZŁONKINIE PPR DZIELNICY WIDZEW!

W sobotę 12 lipca o godzinie 17-ej w lokalu własnym przy ul. Armii Czerwonej 38 odbędzie się ogólne zebranie kobiet — sympatyczek i członkiń PPR-u dzielnicy Widzew.

ZEBRANIA KÓŁ PPR-u:

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania partyjne w następujących dzielnicach:

- RUDA PABIANICKA: O godzinie 13-ej zebranie koła pracowników kuchni firmy „Horak”. O godzinie 16-ej zebranie koła Spółdzielni Spożywców. O godzinie 15-ej zebranie koła Starostwa Grodzkiego Łódź-Południe. O godzinie 17-ej zebranie kół terenowych Nr 1 i 2. WIDZEW: O godzinie 18-ej zebranie terenowych kół Nr 4 i 5. O godzinie 14-ej zebranie koła oddziału chemicznego PZPB Nr 5. O godzinie 18-ej zebranie wszystkich członków kół oddziałowych PZPB Nr 5 „Wi-my”. GÓRNA LEWA: O godzinie 13,30 zebranie koła PZPB Nr 19. O godzinie 14-ej zebranie koła przedziału cieniowej PZPB. O godzinie 15,30 zebranie koła pracowników głównego biura PZPB Nr 1. GÓRNA PRAWA: O godzinie 8,30 zebranie pierwszego koła S Kom. MO. O godzinie 15,30 zebranie koła trzeciego PZPW Nr 1 oraz trzeciego koła PZPW Nr 5. O godzinie 16-ej zebranie pierwszego koła Państwowej Fabryki Czołenek oraz trzeciego koła Ośrodka Konfekcyjnego Nr 3. O godzinie 18-ej zebranie terenowego koła Nr 1. GÓRNA: O godzinie 16-ej zebranie koła pracowników dniówkowych PZPW Nr 6. O godzinie 13,45 zebranie koła Ukalni i przedziału zafiany pierwszego PZPB Nr 17. O godzinie 15-ej zebranie koła pracowników dniówkowych PZPB Nr 7. ŚRÓDMIEŚCIE LEWE: O godzinie 14-ej zebranie koła drugiego f. „Eitlingon”. O godzinie 15,30 zebranie kół Wojskowych Zakładów Budowlanych, f. „Petter” oraz koła Wojskowych Zakładów Motorniczych. O godzinie 16-ej zebranie kół VI, XII i XV KEŁ oraz koła Filmu Polskiego Fab. B. O godzinie 16,30 zebranie koła Filmu Polskiego Prod. O godzinie 19-ej zebranie koła Filmu Polskiego Atelier. BAŁUTY: O godzinie 15,30 zebranie koła tkalni PZP — 6 Nr 8. O godzinie 16,30 zebranie koła ŁWEKD.

Ze sportu

Pierchała ustanawia nowy rekord toru ale „Cryterium Asów” wygrywa Wikaryjczyk — Więcek Gburek ulegają nieszczęśliwym wypadkom

PIERCHAŁA (rybnik) ustanowił wczoraj nowy rekord toru wynoszący 2:20 sek.

Bywalcy wyścigów motocyklowych muszą mieć zdrowe nerwy. W przeciwnym wypadku rzadziej im siedzieć w domu, bo nigdy do sportu tego nie przekonają się i nigdy ich ten sport nie chwyci.

DWA RAZY INTERWENIJE POGOTOWIE

Podczas wczorajszego „Criterium Asów”

zorganizowanego przez sekcję motocyklową KS Zryw byliśmy świadkami dwóch wypadków i aż w dwóch wypadkach musiało interweniować pogotowie. Na szczęście zakończyły się one nie tak tragicznie, jakby można było przypuszczać. Ryzykanci zawsze mają szczęście nawet w nieszczęściu.

Do trzeciego wyścigu wszystko było jak najlepiej. W pierwszym doskonali łodzianin Krakowiak zwyciężył Śrutowskiego z Gdyni i Szumarskiego (DKS), w drugim zwycięzca „Grand Prix” Łodzi Pierchała pokonał Wikaryjczyka z Gdyni i łodzianina Wróżyńskiego. Start do trzeciego wyścigu zapowiadał wprawdzie ostrą walkę ze względu na stół dwóch wielkich ryzykantów Więcka i Gburka, ale niktby nie przypuszczał że zakończy się on ośmiu nie tragicznie.

DRESZCZ ZGROZY NA TRYBUNACH Obaj rywale w pełnym gazie ruszyli ze startu. Wyścig poprowadził Więcek przed Gburkiem i Szumarskim. Na drugim okrążeniu (każdy wyścig rozgrywany był na 5 okrążeń) Gburek na wirażu chciał wymiąć Więcka lewą stroną. Skutki były fatalne. Więcek nie orientując się jak daleko

był za nim Gburek, ściął nieco wiraż i swym tylnym kołem uderzył w przednie Gburka, który stracił panowanie nad maszyną i uległ przewróceniu. Gburka wydobyło z pod maszyny nieprzytomnego i karetka pogotowia przewieziono do Czerwonego Krzyża. Na szczęście obrażenia okazały się nie ciężkie i Gburek po pierwszej pomocy lekarskiej powrócił na tor, ale już oczywiście udziału w zawodach nie brał.

WIĘCEK ŁAMIE OBOJCZYK

Drugiemu wypadkowi uległ ulubieniec Łodzi Więcek jadąc w piątym wyścigu Krakowiakiem i Wróżyńskim. Przebieg jego był podobny do pierwszego tylko z tą różnicą, że miał miejsce na ostatnim wirażu przed metą. I tu nastąpiło zaczepienie przeciwnikami. Gdyby nie kask ochronny, Więcek mógłby odnieść o wiele poważniejsze obrażenia zagrażające nawet jego życiu, gdy został wyrzucony z maszyny i głową ogramieniem uderzył o mur, odgradzający trybunę od toru. Z powodu złamania obojczyka Więcek oczywiście startować dalej nie mógł.

PIERCHAŁA USTANAWIA REKORD TORU

Najlepszy czas dnia, a zarazem nowy rekord toru ustanowił wczoraj doskonale upodobiony Pierchała (2:20) jadąc w 7 wyścigu z Krakowiakiem i Śrutowskim. Doskonały czas śluzaka predystynował go na ostatniego zwycięzcę, tymczasem w finale, po bardzo emocjonującej walce zwycięstwo odniósł na swym wyścigowym „Japic” Wikaryjczyk bijąc Pierchałę i Krakowiaka w czasie 2:22,5 sek.

Organizacja zawodów sprawna. Zainteresowanie duże.

Szczepaniak wciąż niezastąpiony Warszawa wystawia skład przeciwko Łodzi

22 lipca odbędzie się w Łodzi mecz piłkarski o puchar śp. Kałuzę pomiędzy jednostkami Warszawy i Łodzi.

Jak donoszą z Warszawy, reprezentacja stolicy ma wyglądać następująco: Bramkarze — Skromny (Legia), Borucz

(Polonia), obrona — Szczepaniak, Gierwatowski (Polonia), rezerwa: Serafin (Legia), pomoc — Szczurek (Legia), Brzozowski, Pruski (Polonia), rezerwa: Waśko (Legia), atak — Mor-darski, Górski (Legia), Swacz, Szularz, Och-rzański (Polonia), rezerwa: Jaźnicki (Polonia), Cyganik (Legia).

Wpływają pierwsze zgłoszenia... Mistrzostwa Polski na torze helenowskim zapowiadają się ciekawie

Kraków — Kupczak, Dąbrowiecki, Musiał, Stonina. Kalisz — Jaskiewicz, Zakrzewski. Wrocław — Janik, Trynkos. Warszawa — Wiśniewski, Kudert, Bober. Łódź — Bek, Grzelak, Saliya Teotii (KS. Tramwojarz), Pietraszewski Lucjan, Wojcie-szek (DKS), Wojciechowski (Zjednoczone), Grynkiewicz, Czyż (EKS). Oto tak przedstawia się dotychczas lista zgłoszeń do niedzielnych mistrzostw Polski w kolarstwie krótkodystansowym. Organizatorzy, Łódzki Okręgowy Związek Kolarski spodziewają się jeszcze zgłoszenia Okręgu poznańskiego, szczecińskiego i innych.

KRAKÓW PRZYSŁA NAJSILNIEJSZY ZESPÓŁ Najmocniejszy zespół i najbardziej wyrównany przysłał Kraków. Obok Kupczaka należy się poważnie liczyć, jeśli chodzi o dalsze miejsca trzeciej i czwartej z Dąbrowieckim, bardzo obiecującym sprinterem, oraz z Musiałem, reprezentującym najmłodszy narybek Podwawelskiego Grodu. O Stoninie nic konkretnego nie wiemy.

ŚRÓDMIEŚCIE PRAWO: O godzinie 13-ej zebranie koła zmiany drugiego oddziału „A” Ośrodka Konfekcyjnego Nr 2. O godzinie 14-ej zebranie koła zmiany pierwszej f. „Kindermana” oraz koła „Kartotaż”. O godz. 16-ej zebranie kół f. „Diecel”, Fabryki Warków, Zakładów Graficznych oraz koła Zjednoczenia Dzielniarskiego. O godzinie 16,30 zebranie koła „Higiena”.

ŚRÓDMIEŚCIE: O godzinie 12,30 zebranie koła f. „Lewin”. O godzinie 15-ej zebranie koła PAP-u oraz koła Wydziału Ewidencji Ludności. O godzinie 15,30 zebranie koła CHPE oraz koła Telefonów Miejskich. O godzinie 16-ej zebranie kół: Centrali Zbytu Maszyn Rolniczych, CHPO, Drukarni Wojskowej oraz koła Zakładów Oczyszczania Miasta.

STAROMIEJSKA: O godzinie 14,30 zebranie koła f. „Berent”. O godzinie 15,30 zebranie kół Fabryki Obuwia Nr 1; pierwszego koła f. „Lido” oraz koła Urzędu Wojewódzkiego. O godzinie 16-ej zebranie koła Wydziału Gospodarczego Fabryki Nr 4. O godzinie 17-ej zebranie koła PSS przy ul. Piotrkowskiej 31.

NA TYCH TRZEBA UWAGAĆ Niezłym sprinterem jest również Jaskiewicz z Kalisza, z Wrocławia startuje bardzo dobrze zapowiadający się w roku ubiegłym Janik (b. kolarz krakowski) i nowa nadzieja wychowanek już Wrocławia Trynkos. Obaj ci kolarze mogą sprawić w niedzielę nie jedną niespodziankę. KTO ZDOBEDZIE 3 MIEJSCE? Z Warszawy najgroźniejszym dla łodzian będzie chyba Wiśniewski, który w roku ubiegłym zajął w Krakowie trzecie miejsce za Kupczakiem i Bekiem. Mamy jednak wrażenie, że w tym roku Wiśniewski nie powtórzy tego sukcesu. Na trzecie miejsce typujemy raczej Dąbrowieckiego, Pietraszewskiego, Janika względnie Trynkosa. Kudert może również narobić niefamego zamieszania. POZNAŃ NIE POWINIEN BYĆ GROŹNY Poznań jakkolwiek według przypuszczeń organizatorów przyjedzie do Łodzi „kupca”, nie odegra chyba w mistrzostwach poważniejszej roli, choćby z tego względu, że nie posiada u siebie toru kolarskiego, a więc i tym samym nie może posiadać dobrych torowców.

LICZYMY NA ŁÓDŹ A teraz przejdźmy do Łodzi. Obok Beku, który wraz z Kupczakiem jest faworytem do tytułu mistrza, honoru jej bronie jeszcze będą Saliya, Pietraszewski, Grzelak, Wojciechowski, Wojciechowski, Grynkiewicz i Czyż. W mistrzostwie po Beku powinien dużą rolę odegrać Pietraszewski L. i Saliya T. MISTRZOSTWA MAJĄ BYĆ FILMOWANE Organizatorzy dokładają wszystkich starań, aby niedzielne zawody o mistrzostwo Polski wypadły jak najlepiej i najokazalej. W tym celu skontaktowano się nawet z Polskim Filmem i nie jest wykluczone, że pewne fragmenty mistrzostw będą filmowane. PRZEDSPRZEDAŻ JUŻ CZYNNĄ Przedprzedaż biletów została już uruchomiona w dwóch punktach: W Spółdzielni Pracy Szklarz przy ul. Marszałka Stalina 25 Składnicy Materiałów Piśmiennych Jurkiewicz przy ul. Piotrkowskiej 38.

Kto z nich wejdzie do Klasy Państwowej!

Tabela gier międzyokręgowych, które mają za zadanie wyłonić kandydatów do Klasy Państwowej, po pierwszej niedzielnej rozgrywce wygląda następująco:

GRUPA I	gier	pkt.	st.	br.
1) Tarnovia	1	2	3:1	
2) Jarosławski KS	1	2	2:1	
3) Legia Krosno	1	0	1:2	
4) Partyzant Kielce	1	0	1:3	
GRUPA II				
1) Ruch	1	2	5:0	
2) Piast Gliwice	1	2	8:2	
3) Victoria Wałbrzych	1	0	2:8	
4) Sarmacja Będzin	1	0	0:5	
GRUPA III				
1) Polonia Bydgoszcz	1	2	4:0	
2) HCP	1	2	1:0	
3) Milicjant KS	1	0	0:1	
4) Grom Gdynia	1	0	0:4	
GRUPA IV				
1) Widzew	1	2	2:1	
2) CKS	1	1	1:1	
3) Radomskie KS	1	1	1:1	
4) Sygnał Lublin	1	0	1:2	
GRUPA V				
1) Legia Warszawa	1	2	12:0	
2) WKS Siedlce	1	2	3:2	
3) Sokół Ostruda	1	0	2:3	
4) Mazur Elk	1	0	0:12	

Potrzebni natychmiast:

- 1. Technik na Kier. Pracy i Placy
 - 2. Technik na Kalkulatora
 - 3. Mistrz dziwiarski na „Szubertki”
 - 4. Mistrz dziwiarski na „Oczkarkowe”
 - 5. Dzielniarz na maszyny „Oczkarkowe”
- Zgłaszać się do Wydziału Personalnego Zakładów Przemysłu Dzielniarskiego Nr. 2. Łódź, Al. Kościuszki 23-25.

UWAGA, ŻYCIOWCY!

Podaje się do wiadomości, że zebranie informacyjne dotyczące wyjazdu na obozy do Szklarskiej Poręby i do Wienca — Zdrój, odbędzie się w piątek dnia 11 b.m. o godzinie 20.00 w lokalu AZWM „Życie”.

W dniu 11 b.m. opływa termin uiszczenia opłat związanych z wyjazdem wynoszących 500 zł.

ODPRAWA Zarząd Miejski ZWM zawiadamia, że w dniu 12 b.m. o godz. 17.00 w lokalu własnym Plac Zwycięstwa 13 odbędzie się odprawa członków organizacji wyjeżdżających na IV turnus wczasów do Spalonej.

Obecność wszystkich wyjeżdżających obowiązkowa. Wszyscy winni przynieść z sobą pieniądze na podróż w obie strony. (Wyjeżdżający korzystają z 66 proc. niżki).

Zarząd Miejski ZWM zwołuje dnia 11 b.m. godz. 18 nadzwyczajne zebranie Koła Terenowego Radogoszcz w lokalu Koła Świetlana 11-13. Obecność wszystkich członków koła obowiązkowa. Sprawy bardzo ważne